

det grønlandske Seminarium (som forudsættes at være en Mand, der har virket som Præst i Grønland) er den Mand, der maa tænkes at have den bedste Indsigt og det klareste Overblik med Hensyn til de grønlandske Forhold. Man søger derfor (i Ændringsforslag Nr. 4) at drage den størst mulige Nytte af denne Mands Erfaring. Det oprindelige Forhold (for de tre første Lektorers Vedkommende) var i øvrigt det, at Lektor var Biskop over Grønland.

Idet Udvalget gaar ud fra, at Grønlænderne ikke blot bør have Adgang til Virksomhed, men ogsaa til Ledelse og Ansvar, har det stillet det ret betydningsfulde Ændringsforslag (Nr. 17) til § 10, at de grønlandske Forstandere skulle have Del i Tilsynet med Skolen. Efter de Udtalelser, der have lydt fra forhenværende Præster i Grønland, som Udvalget har haft Lejlighed til at forhandle med, kan det meget vel gaa an at betro Grønlænderne dette Hverv, og det maa antages, at deres Interesse for Skolens Gerning derved vil øges betydeligt.

Men vil man saaledes give Grønlænderne Adgang til Virksomhed og Ledelse, bør man ogsaa gøre det mest mulige for at dygtiggøre dem. Til de Midler, der i saa Henseende indeholdes i Lovforslaget, foreslaar Udvalget at føje følgende: De grønlandske Præstelever bør saa godt som altid fortsætte deres Uddannelse ved Seminariet i København, idet de derved ikke blot kunne faa en bedre Uddannelse baade i teologisk og human Retning, men kunne lære Danmark at kende og blive helt fortrolige med det danske Sprog, hvortil kommer, at de lettere ville kunne hævde deres Stilling baade overfor de andre Grønlændere og overfor de danske Embeds- og Bestillingsmænd. Men idet man gør dette til en Pligt for dem, har man ogsaa ment at burde sikre dem de fornødne Midler til deres Ophold i København (Ændringsforslag Nr. 15).

Under Forudsætning af, at der saaledes vil findes grønlandske Elever ved Seminariet i København, har Udvalget ment, at Lederen, Lektor, saa vidt mulig bør have

Bopæl der. Man har tænkt sig, at der kunde gives ham en anden Beskæftigelse ved Siden af. Saaledes vare de første Lektorer Præster ved Vajsenhuset.

Hvad Uddannelsen af Præster og Lærere i selve Grønland angaar, har man ment, at der kun bør være et Seminarium, da man saa kan udstyre dette godt baade med Lærerkrafter og med Læremidler. (Ændringsforslag Nr. 11 og 12).

Udvalget har ment, at det ifølge Forholdenes Natur var rigtigt at knytte Bestræbelser for at udvikle Grønlændernes Erhvervsevne til Udviklingen af Skolevæsenet. Hertil sigte to Ændringsforslag, Nr. 21, der gaar ud paa at give unge Grønlændere, der f. Eks. ønske at gaa til Handelen, let Adgang til Uddannelse, og Nr. 14, der indfører „praktisk Erhvervsvirksomhed“ som Fag ved Seminariet. Man har ikke blot tænkt paa, at Eleverne skulde øve sig i Erhvervsvirksomhed (Husfid, Kajakroning m. m.), men ogsaa paa, at de skulde faa Oplysning derom. Man kunde f. Eks. tænke sig, at der i Nærheden af Seminariet gjordes Forsøg med Rensdyravl.

Hvad Børneskolen angaar, har Udvalget kun stillet et Forslag (Nr. 18), som gaar ud paa at søge passende Skolelokaler tilvejebragte. Som det nu er, maa Kateketerne ofte undervise i deres egne Huse, hvad der naturligvis medfører mange Ulemper.

Et *Mindretal* (Knudsen) anser det ikke for tilstrækkeligt, at Loven foreskriver Undervisning i praktisk Erhvervsvirksomhed ved Seminarierne, men mener, at denne Undervisning ogsaa bør fastslaaes for Børneskolens Vedkommende, idet det maa anses for at være en af Undervisningens væsentligste Opgaver i den størst mulige Grad at udvikle Grønlændernes Erhvervsevne, i hvilken Henseende de nuværende Forhold lade meget tilbage at ønske. For Efterskolens Vedkommende antages denne Undervisning at ville blive en Selvfølge, naar den ved Loven foreskrives paabegyndt i Børneskolen. Mindretallet stiller i Henhold hertil Ændringsforslaget Nr. 19 til § 11.